

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDAS ÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM.

Ára: 50 fillér

1963. MÁJUS 18.

Hogyan ítéli meg a félévi munkát és a várható eredményeket?

A világ szava

Erre a kérdésre kerestem a választ három olyan tanszéken, amelyeknek — véleményem szerint — nagy szerepük van egyetemünk életében, illetve a közgazdászképzésben.

tájékoztatását Falusné elvtársnő.

Matematika

Meglepetéssel olvastam a matematika tanszék hirdető-tábláján, hogy az év végi vizsgánál mellőzni fogják a tradicionális, két óra hosszát tartó írásbeli dolgozatot, szakítunk az eddigi hagyományokkal. Hát ez oly szép és úgy látszik, mégis igaz!

Mi készítette a matematika tanszékét erre a lépésre — tettem fel a kérdést *Denkinger Géza* elvtársnak. Főleg az — hangzott a válasz —, hogy a tanszék könnyíteni akarja a hallgatók helyzetét. Nem kell kétszer izgulni a vizsgán, és ha rosszul sikerült az írásbeli, letörten megjelenni a szóbelin. A másik ok az volt, hogy az önálló munkát nem nagyon lehetett biztosítani, túl sok hallgató volt az előadókban az egyes vizsgadolgozatok idején. Az új rendszer szerint a másodévesek szigorlata úgy fog lezajlani, hogy egyszerre három hallgató lesz bent a vizsgáztatónál. Mindegyikük kap 1-2 olyan jellegű feladatot, amelyek a jegyzetben vagy a példák vagy a feladatok között szerepelnek és kb. negyedóra alatt meg lehet oldani. Példákat persze nemcsak a valószerűség számítás területéről kaphatnak, hanem a kétévi anyagból. A szigorlaton elsősorban az anyag biztos ismeretéről, áttekintéséről és a tanult tudatos alkalmazásáról kell számot adni a hallgatóknak.

Nyelvoktatás

Ebben az évben nagy változás következett be a nyelvi tanszék munkájában — mondotta *Fereny Gyula* tanszéki titkár. Kezdünk rátérni az új, modern módszerek alkalmazására a nyelvoktatásban. A strukturális nyelvoktatás terén most tettük meg az első lépéseket. Ez a módszer hozzásegít az egyes mondat szerkesztés begyakorlásával a beszédképesség növeléséhez, illetve felsőbb fokozaton idegen nyelven való gondolkodáshoz. Az élő nyelv hallás utáni megértésére való törekvés is új vonás a tanításban. A magnetofon is gyakoribb vendég lett az órákon. Sajnos, még nem jutott el mindenkhová. Ha mindenki

olyan lelkes híve lenne a magnetofon alkalmazásának, mint *Fereny elvtárs* — ez a cikkíró véleménye —, akkor az átlagos beszédképesség ma sokkal magasabb fokon állna a külkereskedelmi szakon és a heti két órát tanuló csoportokban egyaránt. Persze, aki jól körül néz és tényleg érdeklik a nyelvek, az tudja, hogy a lehetőségek nagyon széleskörűek. Itt vannak az MSZBT-ban rendezett klub-délutánok. Akinek április 19-én volt egy kis szabad ideje megismerkedhetett csaknem az egész szovjet nagykövetséggel. A második évfolyam külkereskedelmi szakon alakult nyelvi klubok is már több alkalommal hívtak meg orosz és német turistacsoportokat. Merem állítani, hogy alig lehet jobban a kellemes és hasznossal összekötni, mint ezeken a baráti találkozókon.

A Nyelvi Intézet további terveiben szerepel egy nyelvi stúdió felállítás a következő év elején. A rendezés teljesen modern lesz. A tanári vezérlő asztaltól kezdve a magnetofonig minden lesz ebben a stúdióban, nem beszélve a fülhallgatókról és a telefonfülkéről és a körülbelül 15 férőhelyről, amelyek választófallal lesznek elválasztva.

Azt hiszem, mindenki örömmel üdvözi a Nyelvi Intézet fejlődését. **Péchy Zolt**

Május 9-én, a győzelem ünnepe kezdődött hazánkban a leszerelési hónap. A világtörténelem legnagyobb háborújának évfordulóján, a fegyverek félémre emlékezve emeltük fel szavunkat a békéért, a biztonságért. Hangunk egybeolvad a világ szavával, hiszen Malmótól Rio de Janeiróig, Moszkvától Ottaváig minden ember, aki becsülettel kiáll mindannyiunk legfontosabb, közös ügyéért, pártállás, világnézet, minden más különbség ellenére csatlakozik ehhez a megmozduláshoz. Nálunk június 15-ig, a VI. magyar békekongresszus megnyitására tartanak az események. Számtalan nagygyűlés zajlik le az üzemekben és a szakszervezetekben; Szegeden, Pécsen, Miskolcon és Debrecenben egyetemi ülészeket rendeznek, amelyek az európai biztonság és a német kérdés, az atomenergia békés felhasználása, a gyengén fejlett országok megsegítése kapcsán felmerülő tudományos és politikai kérdésekkel foglalkoznak; dokumentációs kiállítások, sajtókiadványok, televízió- és filmműsorok ismertetik a világ békefogalmának tetteit és eredményeit.

A győzelem napjától a békekongresszusig — szinte már jelképpé, történelmi hasonlatá válnak ezek az idők. Sok, mindennapi cselekedet és nagyobb esemény fonódik össze, a kishitűek úgy mondják, hogy hiába, de mégsem. A világ szavának fogantaja lesz!

Világnézeti, szakmai gyakorlati előrehaladás legyen a reform eredménye

Az egyetemi KISZ-szervezetek munkájával is foglalkozott a KISZ KB legutóbbi, április 19-i ülése. Hogy mit tart ma fontosnak a KB az egyetemeken, erre utal a vita alapján hozott határozatának már a címe is: „Az egyetemi KISZ-szervezetek feladatai az oktatási rendszer segítése érdekében”. A határozat most került nyilvánosságra és egyetemünkön a titkári értekezlet foglalkozott ezzel.

A KISZ Központi Bizottságának a reformról az a véleménye, hogy ma még harcolni kell érdemi célkitűzéseinek megvalósításáért, hogy a reform ne csak órászám-változást, hanem világnézeti, szakmai gyakorlati, előrehaladást eredményezzen. Lényeges, hogy a világnézeti nevelést a szakmai elméleti és gyakorlati tapasztalatok megszerzését együttesen fontosnak tartásuk az egyetemeken. Ezeket szem előtt tartva, a Központi Bizottság határozata — támaszkodva a már elért eredményekre, arra, hogy a tanulás központi kérdéssé vált az egyetemeken, — a KISZ a reformmunka fő teendőjének is azt tartja, hogy a KISZ-szervezetek segítsék a szakmailag és politikailag jól felkészült kommunista szakemberek nevelését. Ezért a KISZ-nek továbbra is eredményesen kell alkalmazni a világnézeti és szakmai nevelés minden eddig bevált formáját, és támaszkodnia kell az újabb kezdeményezésekre, különösen fontos a társadalomtudományi tárgyak alapos elsajátítása. A határozat részletesen foglalkozik azzal is, hogyan kapcsolódjanak be a KISZ-szervezetek a szakmai gyakorlatok megszervezésébe.

A reformmunkálatok részeként a határozat felhívja a figyelmet az egyetemeken eddig elhanyagolt oktatási és nevelési módszertanra. A 18—24 év közötti korosztály életkori sajátosságait figyelembe véve pedagógia alkotó része lehet az egyetemi oktatási munkának is, és nagyon jelentős a KISZ-szervezetek tevékenységében az érdekesebb, tartalmasabb, hatékonyabb nevelés érdekében. Az elképzelések szerint fontos az elsőséves, és a végzős évfolyamok nevelési sajátosságainak kialakítása, az utóbbi azért, hogy a fiatal értelmiségiek eltávozva az egyetemről, ne hagyják abba a társadalmi munkát.

A KISZ KB határozata a felsőoktatási reform elengedhetetlen részének tartja — a már eddig is fennálló — pedagógusképzés feletti vállalt felelősségét. E pedagógiai elv érvényesülését jelenti a területen, hogy a tanár-szakosok alaposabban ismerkedjenek meg az ifjúsági mozgalom nevelőmunkájával, és szerezzenek e téren gyakorlati tapasztalatokat is.

A határozat foglalkozik az új felvételi ösztöndíj és tandíjrendszerrel. Ezeket más fórumokon már ismertették, talán csak annyit említhetünk meg, hogy a jövőben a KISZ — a kormány által nyújtott nagyobb anyagi lehetőségek mellett — sokkal nagyobb gondot fordít az egyetemi ifjúság érdekvédelmére.

BÜCSÜZTATÓ

Egyetemünk életében évenként ismétlődő nagy jelentőségű eseményhez, ünnephez érkezünk el: IV. évesaink búcsúznak, távozni készülnek. Túl vannak már az év végi vizsgákon is, és következik az utolsó nagy akadály, az államnívizsga, hogy azután végérvényesen és visszavonhatatlanul „lelépjenek” az életbe, ki-ki képességeinek megfelelő munkakörben kezdje meg munkáját. Nehéz ilyenkor szavakat találni érzéseink kifejezésére, összetörölődik bennünk a múlt, jelen és jövő; az együtt eltöltött éveket idézzük-e, a válás perceire gondolunk, vagy büszke örömmel arra, hogy az egyetem ismét szírnőnyára tocsátott egy csapat lelkes, tettekre kész fiatal szakembert, olyanokat, akik a nem is oly távoli jövőben gazdasági építőmunkáink élvonalában dolgoznak majd.

Az igazi, a nagy próba most fog elkövetkezni számotokra: vizsgát kell tennetek az életben, a gyakorlatban egy új közösségben tudásból, politikai érettségből, emberi magatartásból. Ez a vizsga talán nehezebb és szigorúbb lesz, minden eddiginél, tiszta szívből, szeretettel kívánjuk, hogy sikerüljön.

Nehéz most utat adni, hiszen az egyetemen eltöltött 4 év alatt közületek mindenki — ki többet, ki kevesebbet — feltarisznyázott abból a hatalmas és egyre növekedő készletből, amelynek forrását a marxizmus-leninizmus, oktatóink gazdag tudása, tapasztalata, a kollektíva, a KISZ csoport vagy szobaközösség jelentették. Mégis utoljára azt kérjük tőletek, ne feledjétek el, hogy bár sokat tanultatok itt az egyetemen, értékes emberekké, szakemberekké csak akkor válhattok, ha a tanulást sohasem fejeztétek be, állandóan új és új elméleti és gyakorlati ismeretek szerzésére törekedtek, hogy munkátokat mindig magasabb szinten végezhesétek. Ez egyben azt is jelenti, hogy kellő szerénységgel, de kitartóan és következetesen, ha kell, harcosan küzdjétek a jövődök munkahelyeteken minden olyan kezdeményezés megvalósításáért, amelynek győzelme elősegíti, meggyorsítja egy-egy területen hazánk szocialista fejlődését. Új munkahelyeteken is aktívan vegyetek részt a Kommunista Ifjúsági Szövetség munkájában, nem feledve, hogy társadalmunk igazán értékes tagja az lehet, aki nemcsak jó szakember, hanem saját ügyének, feladatának tekinthető társai nevelését, segítségét is.

Sokszor elhangzott már, egy kissé meg is kopott, de mégis igaz, hogy nem akarunk tőletek végleges búcsúzni, az egyetem, a KISZ mindig szeretettel vár benneteket, jöjjetek vissza minél többször, akkor is, ha eredményeket értek el az életben, akkor is, ha akadály kerül utatokba.

Az egyetem oktatói, hallgatói nevében munkátokhoz, indulástokhoz sok sikert, szerencsét és boldogságot kívánunk.

HUSZÁR ERNŐ
KISZ VB TITKÁR

Arányosabb terhelést!

Április 29-től május 18-ig tartott a negyedéves vizsgaidőszak. Legtöbb hallgatóknak ez alapos fejtörést okozott — előrehozott vizsgát nem tehettünk. Hány tárgyból kellett vizsgáznunk a rendelkezésre álló rövid idő alatt? Az iparosok és a pénzügyesek 5 vizsgát tettek (7 félév anyaga, plusz az orosz), az általános szakosok 7 vizsgát (9 félév anyaga, plusz két nyelv). Mindegyik szak vizsgáján között szerepel a „nemzetközi”, amely igazán nem nevezhető rövid tárgynak.

Az előző félévben ugyancsak voltak aránytalanságok, főleg a szakok között. A pénzügyesek 14 félév anyagából vizsgáztak (ebben szerepelt a statisztika és a népgazdaság tervezése szigorlat), míg az

általános szakosok (pg.) mindössze 3 vizsgát tettek. Külön érdekesség az általános szakosoknál, hogy harmadéven félévkor szintén három vizsgát tettek, ezzel szemben az év vége igen erős volt.

Mindez nem szolgálta a tanulmányi idő egyenletes kihasználását. Bár az említett példák a negyedévesektől származnak, hallani lehet itt-ott egyetemünkön az alsóbb évesek aggodalmairól is, pl. a harmadéves iparosoknál. A jövőben érdemes lenne a vizsgákat arányosabban elosztani. Az arányosság alapja nemcsak az lehet, hogy hány vizsgát kell tenni és hány félév anyagából, hanem főleg az, hogy milyen nehéz tárgyakból.

G. Gy.

Sorbaállítás

a nehezen beszerezhető „Korunk kapitalizmusa” című könyvért, amely után az utóbbi időben nagymértékben nőtt a kereslet.

A Lenin-díjas közgazdász

1963-BAN A LENIN-DÍJJAL JUTALMAZOTT SZOVJET TUDÓSOK KÖZÜTT SZEREPET VARGA JENŐ ELVTÁRS, A MAGYAR SZÁRMÁZÁSÚ KIVÁLÓ SZOVJET KÖZGAZDÁSZ-AKADÉMIKUS IS.

Varga elvtárs 84 éves. Hatalmas életmű áll mögötte. Csaknem ezer újságcikk, tanulmány, közlülük nem egy világhírű munka.

Hazánkban Varga Jenő elvtársnak a kapitalizmus kutatásával foglalkozó munkásságát ismerik leginkább. Kétségtelen, hogy ez Varga Jenő életművének legfontosabb része. Több mint fél évszázada kutatja a monopóliós rendszert, sokoldalúan elemzi a XX. századbeli kapitalizmus történelmi fejlődésének minden fontosabb szakaszát, s szinte létrejöttüktől kezdve végigkísérte azokat az ellentmondásokat, amelyek a kapitalizmus általános válságát, annak mindhárom szakaszát jellemzik. Kutatásai segítséget nyújtottak a nemzetközi forradalmi mozgalomnak, s erős visszhangot keltettek nemcsak a marxista, hanem a polgári tudósok körében is. A marxista közgazdaságtudomány terén kifejtett alkotó tevékenységéért Varga Jenőt három ízben tüntették ki a Lenin-renddel.

Az az 503 oldalas gyűjtemény, amelyet Varga Jenő akadémikus Lenin-díjat kapott, ugyancsak a kapitalizmus problémáival foglalkozik. A gyűjteményes kötetben szereplő munkák is kidomborítják, hogy Varga Jenő elvtárs jelentősen hozzájárult a válságok és a ciklusok elméletének kidolgozásához, s kimutatta az imperializmusnak és különösen a kapitalizmus általános válságának a fejlődésre gyakorolt hatását, egyebek között azt a hatást, amelyet a háborúk, kiváltképp a világháborúk gyakorolnak a ciklusok és a válságok menetére. Különösen nagy jelentőségű e tekintetben 1946-ban megjelent könyve, amely a második világháború-

nak a kapitalista világgazdaságra gyakorolt hatásával foglalkozik, s a marxista közgazdasági irodalomban elsőnek mutat rá a monopóliós állam megváltozott szerepére. E munkája kiemelkedő példája az alkotó marxista kutatásnak, s nem véletlen jelenség, hogy a dogmatikus-szekély politika, a személyi kultusz éveiben, éppen e munkája miatt indított éles támadást ellene.

Varga Jenő elvtárs munkássága nem korlátozódott a kapitalizmus problémáinak kutatására, részletekbe menően foglalkozott a Magyar Tanácsköztársaság gazdasági fejlődésének elméleti és gyakorlati problémáival, s 1919-ben pénzügyi népbiztos és a legfelsőbb népgazdasági tanács elnöke volt. Ebben az időben a következő főbb munkái jelentek meg: „A termelés alapelvei a kommunista államban”, „A munkásigazgatás”, „A kommunista Magyarország” stb.

A felszabadulás után is aktívan foglalkozott hazánk gazdasági és politikai problémáival. 1945-ben jelent meg nálunk a „Földbirtokreform és a közélet demokratizálása” című munkája, s 1947-ben szovjet és más folyóiratokban több cikke a népi demokrácia országok gazdasági, társadalmi fejlődésének problémáiról.

Varga Jenő elvtárs munkásságát, valamennyi művét, a pártosság, a szocializmus világméretű győzelmébe vetett szilárd hit hatja át. Kutatásaiban Varga elvtárs mindig a tényekből, azok elemzéséből indul ki; mindig elvetette az „elméletieskedő”, a valóságot figyelembe nem vevő okoskodásokat. Mesterien mutatta meg a gazdasági és társadalmi-politikai folyamatok összefüggéseit, kölcsönhatásait. Magas elméleti színvonalon, ugyanakkor mégis népszerűen, közérthetően ír, s a marxista közgazdaságtudományának nemcsak alkotó tudósa, hanem aktív propagandistája is.

DR. SIMAI MIHÁLY

Még lehet javítani

A kezdet nagyon szép és kecsegtető volt. A felvétel, a KISZ-tagság, a mozgalomba való tömeges jelentkezés. Sokan azonban elfelejtették, hogy az adott szó kötelez, még akkor is, ha már „nyeregben” érzik magukat az egyetem padjain között. Igaz, a tanulás elsődleges feladat, de KISZ-tagság és ezen belül a mozgalomban való részvétel önkéntes volt. Joggal várhatja el a szervezet, hogy a KISZ-tagok vállalják feladatukat a lehetőségeknek megfelelően teljesítsék. Ezzel szemben mi a valóság?

A tagok többsége nemcsak hogy nem teljesítette, de elfelejtette a vállalásokat.

Nemcsak a fagszabvány van a hiba. A vezetőség munkája is hogy kívánni valót maga után. Legálábbis erőt tanúsodnak a külkereskedelmi I/1-es csoport tagjaival folytatott beszélgetések:

— Rögtön az év elején jelentkeztem az ISZ-mozgalomba, hiszen a gimnáziumi két év után szeretném, az idén a harmadik évet is teljesíteni — mondja Vintze Sándor. Persze, ez nemcsak tőlem függ. Politikai vállalásom olvasómozgalomban való részvétel volt. Kezdetben úgy tudtuk, hogy tetszés szerint három vallási, politikai vagy filozófiai tárgyú művet kell elolvasni és ezekből beszámolnunk. Tegnap hallottam, hogy nem három kell elolvasni, hanem egyet, nem választunk, hanem egy adott könyvet fog az egész csoport szeminárium-szerűen megbeszélni. Még hozzáteszi, hogy ez sem biztos, mert csak egy csoport-társától hallotta, aki sem a könyv címét, sem az időpontot nem tudta megmondani. — Sportvállalásomat teljesítettem. Kosárlabda-meccsben és asztalitenisz házbajnokságon vettem részt, ez elegendő volt az ISZM keretén belül —, de mint sportkedvelő ember szeretném megjegyezni, hogy azoknak a hallgatónak, akik nem akarnak klubokban (esetleg az egyetem sportcsapatában) versenyezni, kevés a lehetőség „az amatőr” sportolásra.

— Nyáron a tárnoki építőtáborba megyek... — Alljunk meg egy percere, és mi van azokkal, akik nem tudnak nyáron építőtáborba menni?

— Sajnos, eddig csak nyolc óram van meg és úgy néz ki, hogy már nem is lesz több — mondja Szepesi András — azt hiszem, ez nemcsak rajtam múlott. Az IBUSZ-ba járok és

hét végén igen gyakran kötelező kirándulásokon kell részt vennünk. A társadalmi munka lehetőség amúgy is kevés volt, és ezek közül is egy pár egybeesett a kirándulás időpontjával. Ugy gondolom, hogy évközben több és rendszeresebb munkalehetőséget kellene biztosítani a hallgatónak.

Vannak azonban élelmesebb emberek, akik ha máshogy nem megy, maguk gondoskodnak politikai, társadalmi munkavállalásuk teljesítéséről.

— A 22. sz. Szabó Ervin könyvtár ifjú olvasó klubjának vagyok a tagja — szöli közbe Landes Pál. — Gyakran vannak előadásaink, klubdelutánjaink, beszélgetések mai magyar írókkal, művészekkel. Általában lehetőséget nyílik arra, hogy a legkülönbözőbb érdeklődésű emberek is továbbfejleszthessék ismereteiket, tudásukat.

Hogyan állnak a csoport tagjai a többi vállalással? Például a tanulmányi és kulturális vonalon is tapasztalható lemaradás?

— A csoport tanulmányi átlaga négyes, ami egyben azt is jelenti, hogy a képességeink megfelelően választott szintet mindenki elérte — jelenli ki nem kis büszkeséggel Habony Vera, a csoport felelőse. — Sokan vállaltuk, hogy ideológiai tárgyakból jobb jegyet szerzünk és azt mondhatom, hogy sikeresen megálltuk a helyünket.

— Gyakran jártunk csoportosan színházba és moziba. Havonta többször is nyílt erre lehetőség. Rendszeresen részt vettünk a Nyelvi Intézet által szervezett orosz és német esteken, az Ifjúság Fóruma előadásain. A többi kultúr megmozduláson már ritkábban.

— Mi, kollégisták jóformán minden kollégiumi rendezvényre eljárnak és általában színvonalasnak és szórakoztatónak tartjuk ezeket — volt a vidékiek általános véleménye.

Azt láthatjuk, hogy a legkülönbözőbb érdeklődést is kielégítik. Általános jelenség, hogy a politikai és társadalmi munka területén még lemaradások vannak. Bár az eredmények igen változóak, még nincs késő, bizunk abban, hogy azok, akiknek év közben nem volt módjuk és lehetőségük, hogy az ISZ-mozgalom keretében megtett vállalásukat teljesítsék, vagy egyszerűen elhanyagolták, a hátra levő időt felhasználják a lemaradások pótlására.

Geges

HÍREK

A Szovjetunió Budapesti Nagykövetségének munkatársait és hallgatóinkat hívta meg beszélgetésre április 19-én az MSZBT budapesti elnöksége. A megbeszélésen az egyik követségi titkár rövid kultúrpolitikai ismertetést tartott, majd a hallgatók órákon keresztül beszélgettek oroszul és franciául a szovjet irodalom és művészet helyzetéről.

— A Nyelvi Intézet és az Ipartechnológia tanszék helyét cserélt. A Nyelvi Intézet ezután a III. emeleten a volt laboratórium helyén található, míg az Ipartechnológia tanszék — hogy az új laboratórium közelében legyen — a földszintre került.

Az egyetem MSZBT szervezete és a Nyelvi Intézet ez évben havonként rendez orosz nyelvű klubestet egyetemünk és az ELTE tanárszakos hallgatói részére.

ÉLETFORMA — LAKÁSKÉRDÉS

címmel jelent meg Ferenczy Károly értekezése a Valóság című folyóirat az évi 2. számában.

Ismeretes, hogy 15 éves távlati terveinkben (1960—75) egymillió lakás építését terveztük. Ez az 1960-as lakásállomány 40 százalékát teszi ki. S bár nagyon sok régi, egészségtelen lakást le kell bontani, a lakáshiány megszűnik.

De hogyan, milyen lakások építésével hozzuk be az örököt lemaradást, illetve elégtételt a szükségleteknek? Erre a kérdésre keres és ad elméleti választ, fő gondolatát két részre bontva, a szerző.

1.

Meghatározni a fejlődő társadalom igényét. A témát komoly filozófiai felkészültséggel boncolja. Rámutat arra, hogy települési rendszerünk a város, ... az osztálytársadalom legmagasabb fokú településformája. E történelmi település alapvető születési hibában szenved, és ettől semmilyen fejlődési fokon nem tudott és nem tud megszabadulni. A jelenlegi városfejlesztési terv, amely alapvetően mennyiségi szemléletű, nem oldhatja meg a problémákat.

„A városnak, mint szervezetnek felbomlása természetesen sejtjeink, lakóházaink, lakásaink felbomlását jelenti.” Az általános funkciója, a családi lakás, ház szintén képtelen a modern körülményeket, kívánalmakat kielégíteni, és nem gazdaságos.

Az említett 1 millió lakás felépítése lehetővé teszi, megköveteli, hogy a

Igazán sajnálatos, hogy a KISZ-klub legsikerültebb rendezvényei is rendszeresen csak mintegy 25—30 főnyi közönség előtt kerülnek megrendezésre. Gyurkovics Tibort és Soós Zoltánt azonban kárpótolta az a kis-számú, de lelkes érdeklődő, aki május 9-én elfjött, hogy a két fiatal költővel együtt töltsse estjét. Hallottuk élettörténetüket, megismerkedtünk véleményükkel bennünket is érdeklő kérdésekben, de a legszívesebben azok-ra a bensőséges percekre emlékezünk, amikor verseiket szavalták.

Az est hangulatából szeretnénk valamit visszaadni, amikor közreadjuk két, eddig még nyomtatásban meg nem jelent versüket. A verseket a szerkesztőségben tett látogatásukkor adták lapunknak, kérésünkre.

Soós Zoltán:

PRÓFÉTA

(Üzenet a felvilágosítás korából)

Menének hozzá seregelve, blöd vigaszért: — mennyi csiga-lelkű gyermek. Megszólták rég, s csaknem letérdepelnek a Nagy Hadova Szent Bityjke előtt.

Pókháló fülék igénye szerint azt prédikál, ami hírnévvel kecsegtet: erkölcsüket, mint főzélék-receptet... Hullámhossz-olttár: s Rá egy „nép” tekint.

— Jaj, szomszédasszony! disszidált az isten! — Profétánk pótol mindenkit a hitben. Mivégre volt ez isten-árulás?

A Biblia nem üzlet, nem segít Sir. (a Talmud sem) hát a lma: Márk. Lukács... Ha bajban van: textust idéz — Lenintől.

Gyurkovics Tibor:

VÁNDOR

Még várom, hogy majd holnap megszeretsz, megérkezem türelmesen, ahogy szeretsz egy idegen tud, aki kékeres kezével minden házba bekopogtat.

Nem úgy vadul, arcod arcomba fúrva, mint ismeretlen, égő darazsak, mely behatol a legvégső azúrba a szem mögé, ahol a könny fakad.

Nem úgy vadul, tárulva, női módra adod szíved a bordáid között, mint vörös labdát, közben kirabolva azt is, amihez nincs semmi közöd.

Nem úgy, hogy vársz az éjben, mint a lámpa, izzó szemekkel nézve a sötétet, s a pokrócok ideges oldalába csavarva ülsz, mint otromba cselédek,

hogy csigolyád is recsen, jövök-e, a feketülől utalóról letérek, be a kis házba, ahol menedéket nyújt majd a test s a lélek ördöge?

Az izgalom kis csatornáiban nyílalló csókkal nem lehet szeretni, kevés a kar, hogy átfogd testemen a széles kint, mit nem bírok levetni.

Még várom, hogy majd megszeretsz. Ahogy a vándor énekel egy végleges dalt valakiről, Ruhád fölkapod s az utakon tökéletes leszel majd.

Egy kiállítás és tanulságai

— avagy csak a műzakisok tehetségesek?

Ez ideig fogalmam sem volt arról, hogy az ÉKME (Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem) művelődési otthonában a hallgatók műveiből kiállítás rendeztek. Most jóvá tettem ezt a hibát: elmentem, s mint később kiderült, éppen végszóra értem.

Találomra bekopogtam egy ajtón. Nyertem, Pap Pálnak, a művelődési otthon igazgatójának szobája volt. Barátságosan betessékeltek a kiállítás színhelyére. Akvarellek. Grafikák. Egy barlang makettje. Fényképek a falon: talán Mátra, talán a Bükk. (Földrajzból mindig gyenge voltam.) Tanácstalanságom egyre fokozódott. Hogy jön ez össze? Segélykérően néztem kísérőmre. Megszánt. Szavai nyomán érdekes kép tartult fel előttem.

Az egyetem hallgatóinak egy csoportja 1954 őszén kirándult Jászvafő környékére. Nagy esőt kaptak, s a környék lakói csodának tűnő jelenségre hívták fel figyelmü-

ket: ahol a múltban semmi különös nem volt, hirtelen forrás tört a magasba. A víz leparda-csoda után megvizsgálták a „csoda” színterét, s egy barlang bejáratát fedték fel. A barlangot birtokba vették és Vas Imréről nevezték el. Később a geodéziai tanszék kutatóállomást is építetett mellette. A barlangot és környékét a geológusok és a vegyészek vizsgálták.

A jelenlegi kiállítást is a barlangnak és környékének anyagából állították össze. A kiállítás két részre oszlik. A képzőművészeti kör a barlang környékét festette, illetve rajzolta le, igen tehetségesen. A kiállítás másik része szakmai jellegű. Ide tartozik az említett makett és a fényképek. A kiállítás rendezői Pap Ferenc és Masznyik István, a képzőművészeti kör szakigazgatója.

A beszélgetésből képet kaptam az egyetem kulturális életéről is. Az egyetemen műkö-

dik egy képzőművészeti kör, amely két hét múlva rendezi meg hagyományos kiállítását. S amelyre ezúton is szeretném felhívni a művészetet kedvelő közgazdászok figyelmét.

Nagyon kár — fejezte be Pap elvtárs —, hogy az egyes egyetemnek bezárkóznak saját kis világukba, s nem szereznek tudományt arról, milyen kulturális élet folyik más egyetemen. Pedig a kooperáció mindnyájunknak hasznára válna. Hirtelen eszembe ötlött valami, s már dicsekedni kezdtem, hiszen nálunk, a szerkesztőségben is van kiállítás! Igen, de tán csak egyedül Miklósvári Z. tehetséges az egyetemen? Nyilván nem. Keil-e nekünk irigykedve nézünk a szomszéd egyetemek valóban nívós kiállításait? Produkáljunk mi is valamit! Volt fotokörünk is. Mi lett vele? Csendben kimúlt. Több segítséget kérünk a kultúrösztálytól, s biztosan fellendül egyetemünk kulturális élete.

Sóvári

vel. Az épület keskenysége a lakásoknak napfényt, egyenlőtől való elszigeteltséget biztosít.

A házát mindkét oldalon 1 km. széles öv kísér. A ház mellett 50 m széles erdősáv (távoldalunk a háztól), aztán az utak, ismét erdősáv, két-háromszáz méteren, itt helyezkednek el az általános iskolák, kommunista kollektív háznak nevez. Ez az épület apartament-okra, egy személy önálló elszigetelt lakrészére, mint egy-szög épül. Az egyszerű lakókoncentráció, a gazdaságosság azt követeli, hogy a KOM-KOLL magas pont-vagy szalagház legyen. Ez nagyméretben lehetővé teszi a kommunális szolgáltatások komplex gépesítését és szocializálását.

Vége felé a cikk áttér a hozzánk közelebb álló SZOC-KOLL vázolására. A cikktől itt búcsúzunk el, és a SZOC-KOLL-t, mint építészeti tervet, vegyük szemügyre Zalotai Elemér, fiatal építész-mérnökünk szalagház-tervét keressük.

3.

Zalotai szalagház-terve bejárta a világsajtót, és óriási sikert aratott. El-képzése negyven emelet magas, 3 kilométer hosszú, és 22 méter széles „ház”, benne 25—30 ezer lakás. A kivitelezéshez Zoltainak új műszaki megoldásai vannak.

A nagy magasságot és az egyvonalba való építést a gazdasági megfontolásokon kívül az alkotó szívesen indokolja a természetvel való közvetlen kapcsolat igényének kielégítésé-

Talán ez a néhány vázlatos vonás is elég arra, hogy elképzelhesstük, milyen lesz a jövő lakásépítése, illetve településformája. — Kékes —

Már majdnem közgazdászok

PORTRÉK A NEGYEDÉVRŐL

Vörös Imre

— Egyetemi éveim alatt szerettem volna minél jobb közgazdász válni. Hogy ez mennyire sikerült, azt majd az elkövetkező évek fogják megmutatni — kezdi beszélgetésünket Vörös Imre negyedéves külkereskedelmi szakos hallgató.

— Az első években megtehát gyér fogalmain voltak a közgazdász feladatát illetően. Érdeklődésem inkább a matematika felé fordult. Sok nehézségem volt az ideológiai tárgyakkal, különösen az első két félévben.

S most néhány szót eddigi tanulmányi eredményéről.

— A nyolc év alatt kétszer voltam főrendű, a többi alkalommal jeles eredményt értem el. Mégis a nyolc félév alatti vizsgajegyeim között mind az öt osztályzat szerepelt, még az utolsó is volt.

— Hát igen. Első év végén majdnem kitűnő lettem. Csak egy vizsgám volt már hátra, filozofiatörténetből. A tárgyat nem jó módszerrel tanultam, fáradt is voltam, egyszerűen utálok tanulni.

— Az előbb említetted, hogy eleinte semmit sem jelentett neked a közgazdász, mint pályá. Végül is hogy szereted meg?

— Második év elején bekapcsolódtam a tdk-munkába és itt három éven át dolgoztam. Mindenekelőtt szólt közszóhadról, de kánunknak. Szanyi Jenő elvtársnak, aki gyakran beszélgetett velem a közgazdász feladatairól.

S mit dolgoztál a KISZ-ben?

— Alapszervi kultúros voltam első év végéig. S úgy érzem, sikerült jól dolgoznom. Számos közös színház-mozitárlatát szerveztem. Voltak olyan feladatok, amelyek nem sikerült megvalósítanom, de remélem, hogy az elkövetkező években a következő generációnak ez már sikerülni fog.

Goldperger István

— Hogy van Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, erről negyedik, gimnazista koromban egy prospektusból értesültem. Ezután határozott szándékommal vált bekerülni az egyetemre. A középiskola négy éve alatt elsősorban politikai és társadalmi dolgok érdekelték. Külker. helyett az általános szakra vettem fel. A második hét végére, mikorra körülnéztem a szakon, láttam, hogy semmi megbánni valóm nincs és azóta is ragyogóan érzem itt magam. A „Közgazdász”-hoz is bekerültem. S megbarátkoztam az újságírói munkával. A lapnál a munkát azért végeztem szívesen, mert ezen keresztül kapcsolatba kerültem az egyetemi mozgalmi és tanulmányi munka minden területével. Ezzel kielégítettem a bennem levő nyugtalanságot, van bennem ugyanis egy jó értelemben vett „minden lében kanál”-ság, ezt a munkát ugyanakkor mindig komoly mozgalmi munkának tekintettem.

— Politikai gazdaságtannal elsősorban kezdve szívesen foglal-

koztam, érdekelték a dolgok, bár az első félévben nem moztogtam benne valami biztosan. Így kellemesen érintett, hogy a második év elején a politikai gazdaságtan tanszékére kerültem demonstrátornak. Ez természetesen ösztönzött. Harmadik év elején szeminarium vezetését bízták rám, egyszerre kettőt is.

Nagyon hozzájárult az egyetem. Megszoktam, hisz a négy év idejének jelentősebb részét az épületben töltöttem. Szerencse, hogy nem kell teljesen elválnom, csak úgy, mint hallgató.

Tervem: politikai gazdaságtant oktanni. Most, hogy elvégzem az egyetemet, eljutottam odáig, hogy fel tudom mérni: mi mindent kell megtanulni ahhoz, hogy az ember közgazdász legyen. Amellett, hogy elméleti ismereteimet tovább bővítem, határozott célokom, hogy a gyakorlati közgazdasági munka valamelyikével is kapcsolatba kerüljek. Így látom lehetőségeknek, hogy a kapott elméleti tudás élő és a gyakorlat által állandóan ellenőrizhető legyen.

Monigl István

Mindjárt az érettségi után kerültem az egyetemre. Eredetileg magyar-történelem szakos tanárnak készültem, de éppen egyetemre jelentkezésem évében jött ki a rendelet, hogy testi hibások nem lehetnek középiskolai tanárok. Így érdeklődésemhez legközelebb álló közgazdász általános szakra jelentkeztem.

Örültem a felvételnek, de a kezdet kicsit nehéz volt. Kicsit elhanyagoltam az egyetemet. Aztán a félévi vizsgák egyből kijózanítottak: 3,16, s egyetlen jeles vizsga sem! Ekkor nekiláttam, s év végén már 4,2 voltam.

Itt kell elmondanom — koránsem a magam védelmére —, hogy ha valakinek nem megy nagyon könnyen minden, nincs különösebb értelme minden energiáját arra pazarolni, hogy kitűnő legyen. Sokkal hasznosabb egy-két, érdeklődésének megfelelő tárgyat az egyetemi oktatást is meghaladó szinten foglalkozni. Magam az első év végén Szabó Kálmán, majd később Hegedűs András irányítása mellett szociológiával kezdtem foglalkozni. Eleinte a szocialista munkaversennyel, majd a munkaerővándorlással. A harmadik év elején tartott tdk-konferencián a munkaerővándorlásról írt dolgozatommal első díjat nyertem az egyetemen és az országos tdk-n.

Tanulmányi eredményem végig erős négyes volt. Közben a KISZ-bizottságon a felvételi munkákban segítettem. De lényeges társadalmi munkám a sportvezetés volt. Emellett tagja vagyok az egyetemi sakkesapatnak is. Természetesen tovább foglalkozom szociológiával. Egyik csoportfarsammal több közös előadást tartottunk a rádió ipari rovatában is.

A Műszaki Egyetemen fogok dolgozni, a politikai gazdaságtan tanszéken. Már elkezdtem a doktor disszertáci-

óióm anyagának gyűjtését. Témája a mezőgazdasági foglalkoztatottság. Mindent összevetve: az egyetemen végzett munkám eredményét elsősorban abban látom, hogy elsajátítottam a tudományos kutatómunka alapjait, sok gyakorlati tapasztalatra tettem szert üzemi munkám során. Legközelebbi célom: szeretnék jól állami vizsgáztatni, majd szeptembertől munkahelyemen elsajátítani az oktatási alapjait.

Csáki Csaba

agrárszakos negyedéves hallgatót mindenki ismeri az évfolyamon. Ha érdeklődsz utána, az első, amit mondanak: „az egyik legjobb tanuló”. Négy év alatt egyetlen négyes, az is az első félévben. Amikor megkerestem, a könyvtárban tanult. Jó eredményére gondolva nyugodtan hihetném, reggeltől estig tanul, mindent tud, napról napra készül.

— Valóban, rendszeresen, s különösen a vizsgaidőszakban sokat tanulok — mondja. De ez nem minden. Emellett jutott ideje egy első díjat nyert tdk-dolgozat megírásához. A téma: a lineáris programozás mezőgazdasági alkalmazása. Ezek után alig merem feltenni a kérdést: Valami társadalmi munkád... esetleg a négy év alatt?

— Természetesen — hangzik a válasz. KISZ-csoportvezető voltam, alapszervi szervező titkár, a KISZ-vb szervező titkára, majd általános kari felelős. A nyári szünetben építőtábor, másodévesben üzemi gyakorlat, majd harmadévesben szintén üzemi gyakorlat Prágában.

DR. SZIKRA KATALIN:

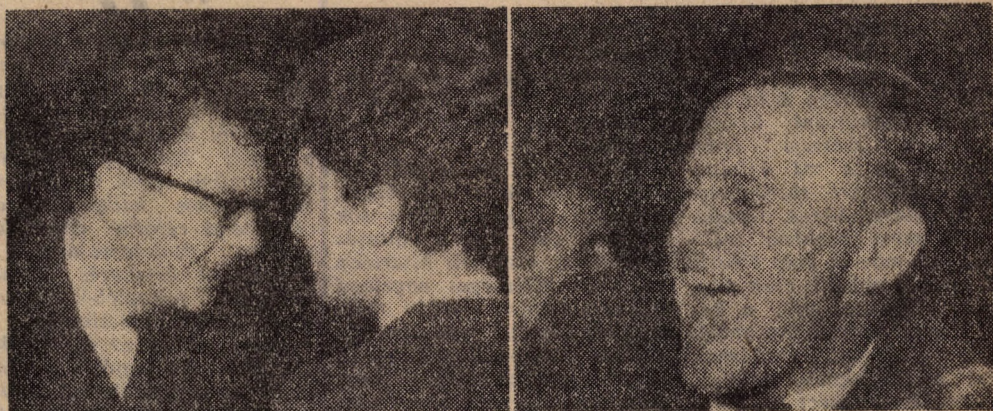
A negyed évfolyam általános szakot egy éve ismerem közelebről. Kezdetül fogva feltűnt, milyen sok közöttük a kiváló képességű, tehetséges ember és hogy általános és közgazdasági kultúrtságuk mennyivel magasabb színvonalú a régebben végzetekénél. Különösen tetszett alkotnikarásuk, melyről több jól sikerült szakköri és egyéb, már a kutatómunka elemeit tartalmazó dolgozat tanuskodik, valamint az a készségük, hogy az egyetemen szerzett különböző ismereteiket, nyelvit, matematikait, statisztikait, elméleti történetit stb. beolvaszák ebbe a munkába.

A tapasztalás, az előző kiegészítő nélkülözhetetlen feltétel a megfelelő szerénység, ami nélkül szintén nincsen szilárdan megalapozott, komoly alkotás. Ebben is kétségkívül fejlődött a csoport. Ahogy nőttek tudásában az embernek, úgy vált szerényebbé a hozzáállásuk. És ez természetes. De ezen az úton tovább kell menniük. Ne legyen soha könnyedén, félvállról vett feladat, mindig képességeik maximumát igyekezzék nyújtani, ezt kívánom bücsúsáruk és meg vagyok róla győződve, a csoport tagjai éppúgy megbecsülnék és elismerést szereznek majd a közgazdász hivatásnak, mint a szakot végzett hallgatók nagy többsége immár 14 év óta.

DR. KALÁSZ LAJOS:

Bücsúsítató... Az általános szak földrajz specializációját is egy kis — jóban, rosszban összeszokott — család, 5 fiú, 4 leány hagyja el az „alma matert”. Sok várakozással, feltételezhetően egy kis elfoglaltsággal és talán nem is mindenki olyan fokú elszántsággal, mint ahogy szeretnék. Kívánjuk, hogy gyümölcsözőtessék hasznossal azt a szemléletet, amelyet átadni igye-

VIDÁM BÜCSÚ

Képek a Rudas László utcai diákokthoz és a Veres Pálné utcai kollégium közös búcsúestjéről.

Első évben az egyetemi szellemi öltusa-versenyen nyertem első díjat. Azóta meglehetősen kevés időm jutott az olvasásra, szinte percre be voltak osztva napjaim, de ha volt időm, mindig örömmel vettem kezembe egy-két jónak ígérkező könyvet. Színházba, sajnós, ritkán jutottam el. Most írom az állaspályázatom, valószínűleg a mezőgazdasági tanszékem maradok, de ha ez nem sikerül, az MTA Üzemtani Intézetébe vagy a Közgazdaságtudományi Intézetébe szeretnék bekerülni.

Szenyvesi Jutkát

az egyetemen szinte mindenkinek ismeri, hiszen már négy éve ő vezeti KISZ-klubunkat. Sok munkát igénylő feladat volt, s tanulmányi eredménye mégis...

— A négy év alatt kétszer voltam jeles, a többi alkalommal kitűnő — mondja Jutka. Sokat jelent szerintem az, hogy hogyan is kezd az ember az első féléveket, hogy sikerüljenek az első vizsgák. Legemlékeztetesebb vizsgád? — Nem is olyan régen, most félévkor népgazd. tervből egyetlen tételt nem tanultam meg. Azt hiszem, mondanom sem kell, hogy azt háztam. Na, de ilyen előfordulhat, s

a jegy itt csak annyit vont maga után, hogy a szokásos kitűnő helyett jeles eredménnyel fejeztem be a félévet. Az ember azt hinné, hogy a kitűnő tanulmányi eredmény, s a KISZ-klub vezetése mellett, szinte lélegzétvételnél ideje sem maradt. Kissé bátoritanul kérdeztem, hogy volt-e ideje a kötelező tananyagon kívül tovább képezni magát. S a válasz? — Másodéves korom óta a belker. tanszék keretén belül működő piacutató-szolgálatnál dolgoztam. Eljövendő

munkakörömben is ezzel szeretnék foglalkozni. Ezenkívül részt vettem a tdk munkájában, s tavaly a debreceni országos tdk-konferencián is, ahol Király Attilával együtt 800 forintos díjat nyertünk.

— Szabad idődet — ha egyáltalán még marad — mivel töltöttesd?

— Nyelveket tanultam, s rendszeresen úsztam a Spartacus Sportegyesületben. De hidd el — folytatja válaszként hitetlenkedő arcokra — színházba, moziba is jártam, sőt sokat olvastam. Azt hiszem, nem váltam szakbarbarrá a négy év alatt.

— Legkedvesebb emlékeid? — Elsősorban a táborok. Felejthetetlen élményt nyújtott ezenkívül az elmúlt nyáron Lipcsében eltöltött termelési gyakorlat is. Egyáltalán úgy gondolom — s ezt egyben tanácsként is mondom —, úgy maradj igazán sok élmény és emlék az emberben, ha sok közös megmozdulásban vesz részt, sok-sok embert ismer meg.

Vélemények a negyedévről

DR. SZABADOS ANNA: A IV. évfolyam iparszak hallgatóinak a múlt tanévben tartott ipargazdaságtan előadásokat és vezettet szeminariumot. Igen jó benyomást szereztem az évfolyamról — rendszeresen jegyzeteltek, figyeltek az előadásban. Több szeminarium keretében örömmel állapítottam meg, hogy kibontakozott a hallgatók előadói készsége. Igen értékes és érdekes referátumokat tartottak ipari problémákról. A felkészülés során jó részük szívesen lapozgatta, dolgozta fel a hazai és a külföldi szakirodalom vonatkozó részeit. Persze ez — sajnós nem mondhatom el az egész kollektíváról. Eppen ezért azt a tanácsot szeretném útravalónak adni, hogy kikérülve az életbe, mindig szakításnak időt a közgazdasági irodalomban való tájékozódásra, akkor is, ha az már nem lesz „kötelező”.

DR. PÁLI LÁSZLÓNÉ:

Július 16-án 39 pénzügyszakos közgazdász hagyja el egyetemünket és kapcsolódik be a gazdasági élet irányításába. Ez már a 10. évfolyam, amelyik mint végzett pénzügyszakos az életben tesz tanúbizonyságot arról, hogy az egyetemen jól elsajátította a munkájához szükséges elméleti és gyakorlati alapokat. A most kikerülő pénzügyszakosok általános felkészültsége, tudásuk átlagszínvonalja jobb, mint a régebben végzeteké. Az egyetem évek alatt az utóbbi évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a közel azonos előképzettségű hallgatók az egyetemen differenciálódnak. Egyesek jól használják ki az egyetemen töltött éveket és tudásukat nagyobb mértékben mélyítik el, mint más társaik. A hallgatók között más több a kiugróan jóképeességű, mint korábban, de az elmaradó hallgatók száma is növekedett.

A fentebbi elmondottak azonban — sajnós — a szakmai tárgyak elsajátítására már kevésbé vonatkoznak. Azt tapasztaljuk ugyanis, hogy a kiugróan tehetséges hallgatók között is kevesebben mutatnak képzettségüknek megfelelő szakmai érdeklődést, általában ismereteiket szélesíteni, mint mélyíteni igyekeznek. Nagyon hiányoznak a korábbi évek eleven és élénk szakköri vitái, ahol a talán kisebb képességet a lelkesedés és az érdeklődés bőven pótolta.

Levonhatjuk azt a következtetést, hogy jelenlegi hallgatóink érdeklődési köre rend-

kívül sokirányú, általános műveltségük messze meghaladja az 50-es évek hallgatóinak műveltségi átlagát, de hiányoljuk belőlük azt a törekvést, hogy a szakmán belül egy témával mélyebben, a többi meghaladó mértékben foglalkozzanak.

Még csak annyit, ha bármilyen megoldhatatlannak tűnő szakmai vagy egyéni problémával találkozunk, tanácsunk ajtaja mindig nyitva lesz számukra, hiszen nemcsak tanítjuk, hanem szeretjük is őket...

DR. RADÓ LÁSZLÓ:

Négyévi tanulás és munka után ismét ifjú közgazdászok kezdenek majd dolgozni külkereskedelmi vállalatainknál. Olyan időpontban kezdik meg munkájukat, amikor a külkereskedelemnek különösen nagy jelentősége van hazánk politikai és gazdasági életében, amikor nagyobb szükség van a tudományos felkészültséggel rendelkező szakemberekre,

DR. FORGÁCS TIBOR:

A tanári munkában az az izgalmas, és tegyük hozzá vesélyes is, hogy az előadótermek padjában évről évre új arcok néznek ránk várakozásteljesen. Izgalmas ebben az, hogy sikerül-e felkelteni és lekötöni az érdeklődést, átplántálni a hivatástudatot, a választott szakma szeretetét. A hallgatóság is aktív részese az előadásnak. A bücsúsó évfolyam hallgatói jó tanulni vágyó kollektívaként dolgoztak együtt, sok örömmük volt a közös munkában. Sok színből tevődik össze az évfolyam egységes arculata. Erejt komolyság és fiatalos víháncolás, elmélyedés vagy olykor felületességre való hajlam, szerénység és türelmetlenség, twistelés és lelkesen végzett építőmunka, mind, mind megfér ezen a palettán, és összességében ezért, lelkes fiatalok a mi lányaink, holnap kollektívánk.

Kívánjuk mindnyájuknak, állják meg derekasan helyüket a mindennapi gyakorlati közgazdasági munkában, és maradjanak minél tovább lelkes, harcos fiatalok.

...UTÓHINT AZ ÉLETRŐL...

Most, amikor elhagyjuk az Alma Mater, szívünk irigységgel telik meg utódnak iránt. Ebben a búcsúztatóban foglalkozni kellene egyetemen szerzett érdemeinkkel, de a mi évfolyamunk közismert szerénységgel tiltakozna ellene. Gondolataink most azokhoz szállnak, akik már öt évig élvezik azt, amiből nekünk csak négy jutott. Azokhoz, akik a három évnél matematikatanulás során kegyelettel adóznak majd emlékünnepnek, Nekünk, az úttörőknek, mert túllünk a sors kegyetlenségére ezt az örömet is megtagadta.

Visszaemlékezve öthetes kis üzemi gyakorlatcsúcsunk rendkívül hasznos tapasztalatokra, pótolhatatlan veszteségnek érezzük, hogy Mi még nem tudtuk 5 hónapon keresztül ismerkedni a vállalatok belügyeivel.

Mindent nem azért mondom el, hogy számalmat keltsek balszerencsés évfolyamunk iránt, de igazán könnyű szöki az ember szemébe, ha arra gondol, mennyi mindentől maradt le, pusztán azért, mert rosszkor született. Mi három éven át egyáltalán nem fizettünk 10 forint különjárás díjat a dékáni hivatalnak. Nekünk még nem voltak olyan tantárgyaink, hogy év közben is folyamatosan kellett volna tanulni.

Ezeket túl is mennyi változás történt! Mennyi új színelvűre tekinthetünk most reménytelen nosztalgiaival vissza, mennyi mindentől maradtunk le.

S az Alma Mater azért lehetett mégis biztonságos, nyugodt fészékünk, mert sok minden volt, ami a változás szeszélyes szelének kitaróan ellenállt. Mélyleges egyetemi tapasztalataink alapján megnyugtathatunk benneteket, kedves alsóévesek, hogy a tananyagcsökkentéstől nem kell félni. Az csak olyan nem létező „mumusz”. Az átfedések ellen is felesleges hadakozni. Sokkal gazdaságosabb dolog egyszer megtanulni valamit és többször vizsgálni belőle. Meg aztán, itt vannak az orvosi igazolások! Felesleges háborgatni. Melkora tragédia lenne belőle, ha valaki egyszer fényt vetitene erre a sötét dzsungelre. Jobb így! Mi is részesei voltunk, utódnak örökségként kapják.

Ha jól megnézzük, nem is változnak a dolgok olyan nagymértékben. Irigységünk pedig egyenesen eltűnik, ha arra gondolok, mennyi gondot okoz majd ósztól a régi életmódot szokott diáknak a felemelt ösztöndíj elköltése. Mi ettől megmenekültünk, így kárörvendő, kaján nevetéssel — s mégis szeretettel veszünk búcsút mi, Negyedévesek. — ki —

Hegyi beszéd

Mottó: „Az jó elnyeri az ő jutalmát, a rossz pedig az ő büntetését.”

Engedtessék meg, hogy hozzájuk szóljak, hozzájuk, akik annyi éven keresztül semmiféle hivatalos elismerésben nem részesültek, akik a világot csak megrovást, gúnyt, kacajot kaptak: hozzájuk, az ágy delejes vonzerejét oly nehezen legyőzőkhöz, sorsátársainkhoz, az elkésők széles, de igen differenciált táborához.

Nem azokra gondolok, akik lélekszakadva rohannak be az utolsó percekben, s mélységesen szegyenkeznek, amiért megzavarták az óra menetét. Nem! Ezekről a sehová sem tartozó, se hideg, se meleg emberekről én szót sem ejtek. Azokra gondolok, akik mit sem törődve a világ híu szavával, 20, 30, 40 perceket késnek — lelkiismeretfurdalás nélkül. És persze magamra is. Mert ki törődik velem, velünk, ha mi magunk nem igyekszünk azon, hogy nevünk és tetteink ne vesszenek a feledés homályába!

vagyunk, nem találunk ki meséket. Tudatosan és büszkén vállaljuk tetteink következményét. Ilyenek voltunk mi.

Lehet, hogy az értetlen jelenkor követ dob ránk. Lehet, hogy a munkahelyen megcsorbítják eme elemi emberi jogunkat, hogy elaludjunk. Lehet, hogy mi magunk is árulókká válunk, s mint ez divat — megtagadjuk ifjúkorunk eszményeit. Mindez lehetséges. De szívünkkel magasztos örömmel tölti el a gondolat, hogy helyünkre mindig újak és újabbak lépnek. Az alsóbb évfolyamosok tovább viszik a zászlót, ami a mi kezünkben már kihullott...

Végző szavam hozzátok szól! Apoljátok emléküket és hagyományainkat. Ne hozzátok szegényt példamutató elődeitek fejére!

Köcske Jolán

„Egyetemi reform”

Az egyetemünkön már évek óta folyó ügyvezetett reformvita az utóbbi időben megkezdte. Ebből a stagnáló állapotból kívánta kilendíteni a vitát Tóthmélák József, egyetemünk egyik negyedéves reformszakos hallgatója, az „Egyetemi reform” című díjnyertes tdk-dolgozatával. A nagysikerű értekezés Javaslatok című fejezetéből kivonatolva közlünk részleteket.

„Napjainkban az egyetemisták előtt álló legfőbb feladat, hogy közvetlenebb kapcsolatba kerüljenek az élccel. Az élet tanulmányozása szempontjából a munka és a tanulás csupán részletkérdések. Ennek tárgyalására nem is óhajtok kitérni. Dolgozatomban csak az élet alapvető oldalával foglalkozom.

Államunk annak érdekében, hogy a fiatalok megfelelő kapcsolatot teremthessen az élccel, megszámlálhatatlan mennyiségben épített a különböző nagyságú és osztályú szórakoztatói létesítményeket. (Lásd: Pipacs, Pilvaz, Jereván stb.)

Mivel ezen fontos intézményekben nem lehet teljesen ingyenesen megszerezni az élettapasztalatokat, különösen nagy jelentőséggel bír az egyetemi reform pénzügyi programja. Az ösztöndíj mellett, amit általában a sokat tanuló, de az élet sokoldalúságát megismerni kevésbé törekvő hallgatók kapnak, szükségesnek tartom a „kulturpótlék” bevezetését, továbbá az ut, illetve az ut-jegyrendszer megreformálását. Ma az ut-jegyek ára mennyiségétől és minőségétől függően különbözik. (Első, második vagy harmadik ut; kollokvium, avagy szigorlat.) E rendszer megvizsgálva, rögtön feltűnik alapvető helytelensége. Induljunk ki abból, miért is üvöznek a diákok?

Elsősor: mert roppant szimpatikus neki a vizsgáztató és szeretné ismét látni.

Másodsor: mert a roppant jól sikerült vizsgán az oktatóval folytatott elvi vitában az idő rövidsége miatt nem tudták a problémákat mélylegesen elemezni és ezért meg akarják ismételni a találkozást.

Harmadsor: mert az oktató a diákkal folytatott vitában tovább akarja mélyíteni tudását, a hallgató bölcs gondolatait alapján.

Látható tehát, hogy ut címén a diákok fizetésre kötelezni mélyleges igazságtalan-

ság. Javaslatom szerint a jövőben a dékáni hivatal fizetne a hallgatóknak minden ut után 200 forint büfelejtő pótlékot.

A reform keretében a tanszékre háruló legfontosabb feladat a tanszéki demizsonok beszerzése. A vizsgák után a vizsgáztató tanár a diákkal baráti poharazgatás, illetve kupicázás révén pecsételné meg a hallgatók és az oktatók közötti örök és megbonthatatlan barátságát. Ezen demizsonok állandó telítettségéről (borral, sörrel, pálinkával stb.) a tanszék fizésének és a tananyagának megfelelően a tanszékvezető köteles gondoskodni. Legalkalmasabb lenne a kecskeméti barackpálinka, mivel e nedű közismerten elevenítő hatással van az agy működésére. (Lásd: Inka Pál: Mens sana... II. kötet, 244. o.)

Az egyetemi ifjúság erkölcsi és szellemi továbbfejlődése érdekében létesítsenek egyetemünkön Közgazdász-grillt, ahol a tömény és kevésbé tömény párlatokat féláron lehetne fogyasztani. A hallgatók így aktívan hozzájárulhatnak az egy főre eső hazai szeszfogyasztás emeléséhez és a fejlett kapitalista országoktól való lemaradásunkat (lásd Pia Manó: Két rendszer egy szesz 28. o.) ezen a téren is történelmileg rövid idő alatt fel tudnánk számolni.”

Szigeti Ernő

Voltam egykor én is ifjú, Harsány, délceg, könnyed, vidám. Most pedig a búcsúszámlát: Utótt, kopott gölyomadár...

A most végzettek eredményei

Év. félév:	Alt. kar:	Ker. kar:	Ip kar:	Együtt
1959/60	I. 3,61	3,61	3,36	3,55
	II. 3,61	3,47	3,44	3,62
1960/61	I. 3,64	3,69	3,69	3,67
	II. 3,69	3,70	3,74	3,71
1961/62	I. 3,86	3,84	3,60	3,80
	II. 3,98	3,92	4,00	3,86
1962/63	I. 3,93	3,90	3,64	3,89

A most végző negyedévesek (a három kar együtt) tanulmányi eredményében a fejlődés töretlen volt. Félévről félévre javult az évfolyam átlaga (3,55-ről 3,89-re). Ez a karokról külön-külön már nem mondható el, pl. az ipar kar tanulmányi eredményében a félév folyamán nagy kilengések tapasztalhatók. A másik két kar fejlődése egyenletesebb. A félévenként elért eredmények alapján a legtöbbször

az általános kar került az élre évfolyamon belül.

Az elmúlt években végző negyedévesekkel összehasonlítva sem rossz az évfolyam átlaga, mert legfeljebb csak századnyi eltéréseket találunk lefelé, vagy felfelé.

A legutolsó félév eredményei még nem állnak rendelkezésre, de bizimik abban, hogy ez az utolsó nekirugaszkodás is sikeres volt.

INTERJÚ FOTÓVAL

négy év alatt kb. 15 000 oldal tananyagot olvastam. Az egyetemen semmiféle anyagi jutalmat nem kaptam. Tanulmányi eredményem hármas és négyes között váltakozott, kivéve most, amikor jeles lettem. Most még két megoldandó feladatam van: leállamvizsgámi és elhelyezkedni. Röviden ennyi, akarsz még kíváncsiszkodni?

— Igen.

— Arra kérlek, mondd meg ha tudod, egyetemi éveid alatt hányszor voltál az olvasóteremben?

— Akarod, hogy pontosan megmondjam? (Mert tudom.)

— Kíváncsi vagyok.

— Egyszer sem.

— Még egyet szeretnék tudni: a négy év alatt mennyi köti-rodalmat olvastál el?

— Erre inkább nem válaszolhatok is számolva. A szolok...

Interjú-alany: „Vanek” — legalábbis, ahogy őt a legtöbben ismerik.

— Jól eső érzés a negyedéves vizsgákon is túl lenni. Az egyetemen az első vizsgán négyes, az utolsón jeles (a 46. repetálkát is számolva). A

Szokatlan riport amatőr humoristáinkkal

Alig néhány perc van hátra a mérkőzés végéig. Mindkét csapat teljes erőbedobással játszik. Most a VM KÖZERT támad. A Közgazdász erősen védekezik. A dobni készülő játékos Puskás teljes lendülettel blokkolja. Az ellenfél azonban cselet csinál. Nicsak, ellöki a levegőben. Egy másodperc, és Puskás másfél méter magasról fejjel lefelé a földre vágódik.

— Puskás Leventét kérészem.

— Balra 6-os kórterem.

— Most már jobban vagyok.

— Nono, kezd csak az elején.

— Hát jó. A vasárnapi mérkőzésen... no, de hisz ezt tudod!

— A mérkőzés végéig. Ott semmi bajod sem volt.

— Látszólag. Az esés után nagyon zúgott a fejem. Az orvos le akart küldeni a pályáról, de én vállaltam a további játékot. Mivel a mecs végére egészen elmúlt a fejfájásom, végigjártam még egy mérkőzést a TF-en, a Csepel ellen. Otthon lezuhanyoztam, lefeküdtem. Ahogy a szobatársaim mesélik, kis idő múlva dobálni keztem magam, arcom felváltva jalfehér, majd piros lett, kivert a verejték, félbeszéltem. A többi már gyorsan pergett. Kijött a körzeti orvos, aztán a mentő, és idehozott az István-kórházba.

— Ez már késő este volt, ugye?

— Körülbelül 10 óraker. Csak egy pótágyat tudtak adni a sebészeten. Szomorú itt a légkör. Hétfőn csak azért tudtam rendes ágyat kapni, mert egy szobatársam éjjel meghalt. Egyébként is minden éjjel meghalt valaki, volt, amikor ketten is. A szoba összes többi lakója, szám szerint 17, ötven éven felüli, és súlyos betegek. Szinte szégyellem magam közöttük egy „nyamvad” agy-rázkódással.

— Tudsz zavartalanul pihenni?

— Amikor behoztak, a műtőasztalon megállapították az agyrázkódást. Ennek gyógyítása együtt jár az óránkénti vérnyomás-méréssel, természetesen éjjel is. Minden órában felbresztenek, szinte már félálomban tartom a karomat.

— Búcsúzásul engedj meg, Levi, hogy az egész szerkesztőség nevében kijelentsem, a „Kölgazdász”-ban megjelenő legagresszívebb cikkedért sem törték volna be „ennyire” a fejed. Valamivel biztonságosabb dolog az újságírás. Persze, mi mindig mondtuk, hogy írjál gyakrabban a Kölgazdászba.

Mi már túlléptünk a „karambol”, „készt az óram” és az „áramszünet” primitív korszakán. Indokaink fejlett szellemiségünket és jó gyakorlati érzékünket tükrözték. A könyvveloktatás különösen mély nyomot hagyott bennünk, s tudván, hogy bizonylat nélkül minden csak pusztába kiáltott szó, egy-egy kiadósabb kérdés esetén még orvosi igazolás is lapult zsebünkben. Fejlődésünk, mint minden a történelem során, dialektikusan ment végbe. A legelső irulva-pirulva el-rebegt „elaludtam”-tól indulva, a különböző fejlődési fokok és fázisok után, a modern pszichológia eredményeinek felhasználásával, a fejlődés egy magasabb fokán eljutottunk a bátran kimondott „elaludtam” kifejezéshez. S milyen másként hangzott már ez a szó! Igen, mi őszinte és egyenes emberek

Két adat

A most végző negyedévfolyam hallgatói között nagyon sok aktív résztvevője volt a tudományos diákköröknek. A munka eredményességét bizonyítja, hogy közülük 23 ember dolgozatát jutalmazták a különböző tdk konferenciákon és az elnyert pályadíjak együttes összege 11 850 forint volt.

Diakothont építő táborok

Már eddig is jelentős elismerést aratott a tanulóifjúság a KISZ építőtáborokban végzett munkájával: a Hanság lecsapolásával, vegyiművek építésével, utépítéssel és a lányok mezőgazdasági munkájukkal. Most a megszokott és megkedvelt nyári feladatok mellé egy újabb csatlakozás — a már bevezetett táborozási formák mellett

segítsék a diákok új diakothonok, tantermek és egyéb oktatási létesítmények építését,

hiszen a korszerű oktatás követelményeinek megvalósítása ezekből az adottságokból is függ. Az ötlet egyes helyi KISZ-szervezetektől származik. Veszprémben már ezen a nyáron 120 hallgató dolgozik a kollégium építkezésénél. A Debreceni Agráregyetem, a Miskolci Műszaki és a Gödöllői Agráregyetem szintén hasonló céllal kíván táborot szervezni az idén. Megtetszett a KISZ Központi Bizottságának is ez az egyetemisták érdekeit közvetlenül szolgáló mozgalom és úgy tervezték, hogy

a Győri Műszaki Egyetem diakothonainak építésére már központi KISZ építőtáborot szerveznek.

Utolsó felvonás

Dr. Nyilas József szívesen írja be a jelest is

Ő is jeles feleletre készül

Még szerencse!

A Rudas László utcai diakothont 11-es és 23-as szobájának lakói 12-e óta hontalanok, pontosabban úgy élnek, mint akiket árviz, földrendés vagy legalábbis az öletszerű munkaközelem földönfutóvá tett. Most a tanulóban alszanak, maíracon, a kiubhelyiséget pedig átalakították tanulóknak. Ami éppen nem alszik, vagy nem tanul, annak marad az egyetemi könyvtár, a fojtosok, no meg az utca. Igaz, hogy ez a hét épp beleesik a negyedévesek vizsgaidőszakába, akik szerették volna igénybe venni a tanulóit, ami mégiscsak nyugodalmasabb a klubnál, de hát ők már úgyis végzeknek, örüljenek neki és ne akadékoskodjanak! A többiek pedig — az ígéret szerinti — idejében visszakapják a tanulószobát, még a vizsgaidőszak előtt. Még szerencse...

Nem új ötlet kell — tartalmasabb munka, komolyabb ellenőrzés

A „Közgazdász”-ban nemrég cikksorozat indult meg a KISZ-munkáról. Sajnos, ez a cikksorozat — nem tudni mi okból? — tisztavirág-életűnek bizonyult. Azért from, hogy sajnos, mert úgy értem, bőven van megbeszélési való. Egyre inkább sürgető az az igény, hogy a KISZ feladatáról, arról, milyen ma a tényleges hatása, szélesebb körben, őszintén vitatkozzunk. Ahhoz, hogy tovább tudjunk lépni, ez feltétlenül szükséges, hiszen igen gyakran halljuk agít-prop. titkári értekezleten, pártcsoportgyűlésen vagy akárhol, ahol a KISZ-szel foglalkoznak, hogy a „KISZ-élet üres” vagy „nem csinál semmit a KISZ!” A cikksorozat úgy próbált segíteni hogy új ötleteket keressék. Szerintem nem így kell megközelíteni a kérdést. Egyrészt azért, mert

az ISZ-mozgalom nagyon jó „ötlet”.

Mint ötlet alkalmas a megnövekedett taglétszámú alapszervek tevékenységének vázát megadni. Amíg a meglévő formát nem töltjük meg tartalommal, miért akarunk újakat kitalálni? A mi feladatunk, ahogy a KISZ VB egyetemi osztálya megálapította, az ISZM-ben felszámolni a sablonosságot, és a formalizmust. Mielőtt azonban véleményemet kifejteném, hadd mondjam meg, hogy a bírálat nem tévesztendő össze az értékeléssel, ha valaki bírálat, általában a negatív momentumokat emeli ki. Ezenkívül nem törekedtem a teljességre, hiszen ez olyan nagy probléma, hogy nem is lehet. Törekedtem viszont arra, hogy sok KISZ-vezető, aktivista véleményét ötvözsem egybe.

Úgy vélem, az ISZM-mel három fronton követünk el hibákat. Év elején a vállalások megtételénél, év közben a vállalások figyelemmel kísérésénél, s végül az értékelésnél. De menjünk sorba. Sajnos, a tagság a vállalások megtételénél igyekszik

a legkönnyebben teljesíthető

vállalni, például a színházberletet, amely már úgyis megvan, vagy közös szórakozást, amely különben is menne stb. Tehát a KISZ-tagoktól megkívánható pluszt — mert hiszen az ISZM jelenti a tagok többségének a szervezési munkát —, nem nagyon találjuk meg. A KISZ-csoportok munkáját kellene erősíteni, a csoportoknak nem összecsapni a vállalat, hanem keményen küzdeni azért, hogy mindenkit „testhez álló” feladatot vállaljon.

A vállalások teljesítését év közben is figyelemmel kell kísérni, állandóan ellenőrizni. Mert, ha ez egy-két általánosságban elvszó taggyűlési értékeléssel történik csak meg, a tagság elhanyagolja a munkát. Ez nem jelenti azt, hogy napra készen figyeljük a vállalások teljesítését. A résztvevők a tagság között élnek, így nagyon könnyű pl. egy-egy szünetben megkérdezni: Hogy állsz a szakmai olvasómozgalommal, vagy tők-vel? Vagy a politikai olvasómozgalom egy részének beszámolóját már meg lehetne tartani év közben, vagy a tanulókkal kapcsolatban minden vezetőségi ülésre meg lehetne hívni egy-két hallgatót (nemcsak a rosszul sikerült vizsgaidőszak után, hanem

inkább előtt) és figyelmeztetni, segíteni őket. Így a vezetőség állandóan kézben tartja a munkát és ami a legfontosabb, a tagság érzi, hogy törődnek vele, munkáját figyelik és számonkérlik tőle. Hogy

a komoly és állandó ellenőrzés

mennyire tényezője a munka megjavításának, az első évfolyam iparszak viszonylag jó szervezeti élete (leszámítva azt, hogy elsőévesek még könnyebben mozgathatók) és a harmadévfolyam iparalapszervek munkájának javulása mutatja. Ha ez nem történik meg, a vállalások teljesítésének év végi hajrája elkerülhetetlen! (Ez már azért is nehéz, ugyanis a tapasztalat azt mutatja, hogy a tagság jó része egyszerűen elfelejtette, hogy mit vállalt.) Így az értékelésnél a vezetőség kompromisszumra kényszerül, két okból: a vizsgaidőszak előtt, amikor mindenki tanul, igen nehéz például az egész évről vállalt szakmai olvasómozgalmat rövid idő alatt teljes egészében elvégezni. Másrészt, ha teljesen következetesen akarunk értékelni: akik nem teljesítették a vállalásokat, nem fogadják el, például a teljesítést, rögtön a legrosszabb alapszerveknek lennének kiküldtve, bár a többi alapszervek ugyanez a helyzet, csak az értékelés liberális volta miatt ez nem derül ki. Pedig

a teljesítés szigorú megkövetelése

magával hozná, hogy a következő időszakban komolyabban vennék az ISZM-et. És hogy mennyire nincs így, ezt mutatja az, hogy nincs sok tekintélye, értéke a tagság előtt a mozgalomnak.

Általában, ha valamelyik alapszervek őszintén feltárja hibáit, nehézségeit, ne vonja maga után azt, hogy rögtön a legrosszabb, a mindentől szidott vezetőség lesz belőle. Ez önkéntelenül abba az irányba hat, hogy a vezetőségek igyekeznek lakkozni a helyzetet. Vagy például, hogy az alapszervek munkáját számszerű adatokon mérik le, annak alapján alkotnak ítéletet, hogy hány ember volt itt vagy ott. Persze, ez is fontos és igazán valóban csak ezek állnak rendelkezésre, de sokszor előfordul, hogy ezek mögött a tényleges tartalom igen kevés, és az ilyen egyoldalú értékelés a vezetőségeket arra ösztönzi, hogy a lényegi tartalmi munka helyett (amellyel, hogy tényleg sok energiát, időt elvesznek ezek a feladatok), zöm-mel ilyen irányban dolgozzanak. Persze, a lényegesebb felelősség az alapszervi vezetőségekre hárul. Nézzük például a taggyűléseket. A hiányzások? (Vajon hányszor kéri számon a hiányzókat?) A hangulat általában nagyon lapos, a tagságot nem érdekli a beszámoló, olvasnak, a lányok köntek, vagy beszélgetnek. Egy csapásra nem lehet természetesen megváltoztatni a közömbösséget, de lassan lehet úgy, hogy a vezetőség olyan kérdésekkel, problémákkal foglalkozik, amely a tagságot foglalkoztatja, érdekli. Mert mindig van ilyen. Ezenkívül nem kell félni konkrétan tenni a beszámolókat, nyíltan bírálni vagy dicsérni. Úgy érzem, ez az egyik legfontosabb probléma.

Bánsági Pál

Megjelenés kötelező!

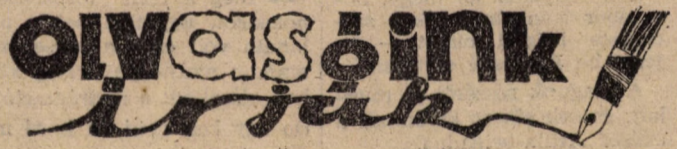
Valahányszor taggyűlést hirdetnek táblán és a szöveg ezzel a mondattal végződik, elfog a méreg. Szeretnék ilyenkor odamenni ahhoz, aki a fenti — immár sablonos — szöveggel hirdeti taggyűlést, és elbeszélgetni vele. Valahogy ilyenképpen:

— Tudod, bánt ez a dolog. Hat éve, 1957. májusában, együtt jár a KISZ-tagsággal, elképzelhetetlen volt, hogy kötelezővé tegyünk egy olyan dolgot, ami természetszerűleg együtt jár a KISZ-tagsággal. Ilyen nem volt. Mondd, tudod-e egyáltalán, mit jelent ez az egyetlen mondat: megjelenés kötelező? Kötelezővé tenni olyasmit, amit nem lehet, mert az úgyis kötelező. Nem véletlen, hogy a szervezeti szabályzatban a KISZ-tag jogai között szerepel a taggyűlésen való részvétel. Mert ez jog. Olyan jog, amelyet nem kell és nem is lehet ilyen módon kötelezővé tenni. Ellenben, rendelkezésedre áll a szervezeti szabályzat a maga teljes egészében, amint féltreírhatetlenül és világosan leszögezi a tagok kötelezettségeit. Gondold meg: mi teszi KISZ-tagga azokat, akik még taggyűlésen sem járnak? Nem egy olyan nevet fogsz találni, akiket a jelen pillanatban tagkönyvükön kívül semmi sem fűz a szervezethez. Ezután Te hívd el őket egy baráti beszélgetésre. Emlékeztess, hogy önként vállalt fogadalmat ma is épp úgy érvényes, mint a szerve-

zetbe való felvételkor. Sokan lesznek, akik ismét szívesen vállalnak majd munkát. Végül — nem kell és nem is szabad félni az indokolt fejelemli határozatoktól. Te igazi, pezsgő KISZ-élet!

akarsz és én is. Ha sikerül elerned, nyomtalanul elműljk a „megjelenés kötelező” kora, és vele tünik mindaz, ami ehhez a rosszhangzású mondatához kapcsolódott.

Várad György

TANKÖNYV POSTÁN

Okulásért írom ezt a pár soros cikket. Okuljanak belőle azok, akik tankönyvet vesznek, vidéken laktak és postán, utánvételrel küldetik maguk után a könyvet.

Ez év elején az Állami Könyvterjesztő Vállalat 14. sz. boltjából Államjog című tankönyvet kaptam postán, utánvételrel. Tekintettel arra, hogy ezen tankönyvből két példányt is kaptam egyszerre, az egyiket visszaküldtem, hogy nincs rá szükségem. Ajánlottan adtam fel a becses könyvet. Csakhamar meg is jött a válasz, de a küldött levél portos volt az istenadta, s így megintcsak fizetnem. Viszont megnyugtattak, hogy a következő tankönyvszállítmány alkalmával a számlából a 11,50 Ft-ot

levonják. Nem vonták le! De nem ám!

Mit tehettem egyebet, újra írtam egy ajánlott levelet. Si-ma postaköltséggel nem merem feladni, mert hátha a macska elviszi, s akkor nem kapom meg a tankönyv árát. Esetleg újabb levelezés válik szükségessé. A leveletem tehát elküldtem, ismét ajánlottan — újabb költséggel, s kérttem a boltot, szíveskedjék a pénzt megküldeni, a postaköltséget levonva belőle.

Közben arra gondoltam, talán okosabb lett volna személyesen felutazni a könyvekért. Ha még sokáig tart a levelezés, talán olcsóbb is lett volna...

Kardos Mihály

Az ipari csoport „kiöregedett”, hol vannak az utódok?

SZOCIOLÓGIAI ÉVZÁRÁS

Nehéz mérleget csinálni egy fél év munkájáról, amikor olyan döcögve, késve indult — de hát ez nem a mi hibánk. A szociológiai szeminárium munkája biztató, csak azt nem lehet megérteni, hol vannak az elsőévesek? Egy régebbi „Közgazdász”-cikkből 12 hallgatót említ a beiratkozottak száma után. Ez erős alábecslés; ugyanis többen nem akartak indexükbe beírni, de el-eljártak és az ELTE azonos tárgyú szemináriumával való kapcsolat alapján onnan is jöttek. (Rendszeresen!) De amiben a cikknek sajnos, igaz van: többen aligha voltunk ott tizenkettőnél.

A kiindulásnak megfelelően a csoportot Hegedüs András vezeti. (Aki nemcsak a KSH címűhelyettese, hanem az MTA szociológiai kutatócsoportjának vezetője is.) A szociológiai kutatócsoportból jöttek Varga Károly és Nemes Ferenc elvtársak.

Az MTA-val való szoros együttműködés különösen a mezőgazdasági szociológiai kutatásokban nyilvánult meg. A falu-város viszony, a fiatalok helyzete, a munkával való azonosulás, a szabad idő stb. vizsgálatával többen foglalkoztunk, jártunk vidéken, gyűjtöttük az anyagot kérdőívek kitöltése és csoportos beszélgetések alapján. A problémákör lezárását, a felvételek feldolgozását a pártprogram keretében végzi az MTA.

A múlt év ipari kutatásai majdnem teljesen megszüntek, a csoport „kiöregedett”, az utolsó évek vizsgáira készültünk, s amit itt újra hangsúlyozni kell, senki nem lépett helyükre a fiatalabb évfolyamokból. A miért-re nem egyszerű a válasz. Nem volt, aki felkeltette érdeklődésüket? Vagy igaz lenne, hogy sok száz hallgatónk között alig 1-2 ilyen érdeklő-

désú akad? A végső válasz majd a következő év elején születik, mutatója az új jelentkezések száma lesz.

Tekintettel arra, hogy az előadás-sorozat egyéves, szeptemberben folytatódik. Ami a következő résznek bizonyos fokig mégis önálló jelleget ad, az témája és beosztása. Az eddigi fejlődésvizsgálattal szemben, őszel a szociológia különböző ágai, kutatási területei vannak soron: mikroszociológia, kultúrszociológia, ideológia stb. Itt könnyű rámutatni néhány idősebb, s nagyon érdekes kérdésre, amelyek vizsgálataiban megjelennek, de bármely érdeklődőnek megvan a lehetősége alaposabb vizsgálatra is. Így erkölcspszichológiában említhetném akár a Gyurkó-vita (Új Írás 1962. augusztus—1963. február) témáinak széleskörű vizsgálatát; vagy a nők helyzetének elemzését — nők egyenjogúsága, nő munkakörü stb., vagy kultúrszociológiából: mit olvasnak leginkább és miért, mi a különbség a vidék, vidéki városaink és Budapest „olvasási struktúrája” között, s ennek mi lehet az oka?

Hogy mindez talán nem ilyen felvételben kerül majd elő? Lehetőség. Ellenben senki sem tud integrálni egyszerű, s egyéb elemek nélkül — és a szociológiában még nem is olyan sok ez az alapozás.

Ezzel tele van a mérleg egyensúlyban is van: van már szociológia és akadnak hallgatók; megvan a kapcsolat az MTA-val és van konkrét kutatás is. És mégis... Nem úgy néz ez ki, mintha a hatalmas vagonmérlegré csak néhány dekát teszünk? A perspektívák óriásiak, s egyre nőnek. A lehetőségek kihasználására pedig előszörban a közgazdászok hívatottak, Te is, én is, mindannyian!

Tomka Miklós

Mivel töltöd a szünidőt?

Ezt a kérdést tettem fel minden évfolyamon s a válaszok: a hallgatók túlnyomó része egy hónapig dolgozik, aztán nyaralás, esetleg építőtábor.

Milyen munkahelyekre mennek?

Rott Kati (első év, pénzügy) az Állami Biztosító nemzetközi osztályán fog dolgozni, itt társadalmi osztályos. Fazekas Mária (II. évfolyam) a többség dolgozni fog. Es a Zrínyi nyomdába kerül majd, ő is társadalmi.

S akik nem ösztöndíjasok?

Hauk Béla és Nemes Tibor az Utasellátót választották, vonaton lesznek büfészolgálatosok. Miklódi Zoltán a Balatonhoz megy pincérnek. Ők és még sokan mások az Erdékvédelmi Irodán keresztül jutottak munkahelyhez.

Milyen lehetőséget tud még biztosítani a KISZ azoknak, akik még nem döntöttek? — ezzel a kérdéssel Kriszt Gyulát, az Erdékvédelmi Iroda vezetőjét kerestem meg.

— A pincérelások már beteltek. Ide mintegy 80 embert helyeztünk el. De van még

hely az Utasellátónál (büfének), az Állami Gazdaságok Kereskedelmi Irodáján, a SZÖVOSZ-nál (raktári munkára és kocsikísérés), az OZALID-vállalatnál (adminisztratív munka), és ha lesz elég jelentkező, egy Pest környéki tsz-ben gyümölcszedés.

Ezekre az állásokra a jelentkezéseket lehetőleg május végéig kell benyújtani.

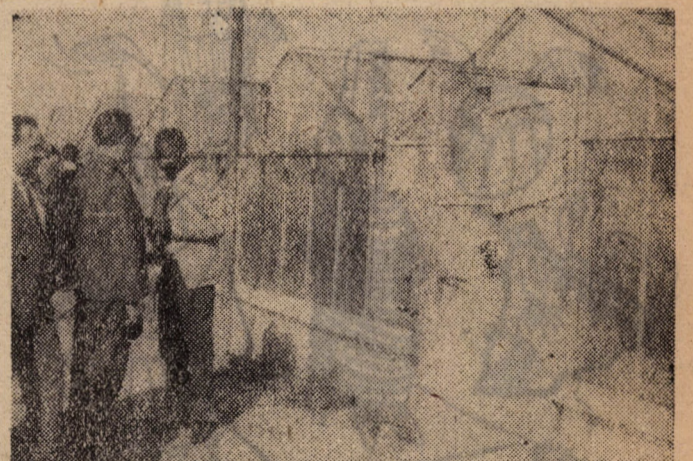
A többség dolgozni fog. Es akik nem? Hirschler Richárd Svédországban és Norvégiában tölti a nyarat, Nemet Géza Angliában. Sokan utaznak Romániába, Csehszlovákiába és a Szovjetunióba. A harmadévesek üzemi gyakorlatra mennek.

Hát a külföldi diákjaink? Nekik mit hoz az első egyetemi vakáció?

Kasro Mohamed Emin kétéves építőtábor után Prágába utazik az Iraki Testvérárra. Toun Kara Al-Hassane Guineába utazik haza. Mindenkinek kellemes pihenést és jó nyaralást kívánunk!

Majos

Az ország egyik legrégebbi termelőszövetkezetében

Külföldi diákjaink egy csoportja május 10-én Karcagra látogatott a SZÖVOSZ meghívására. A helybeli termelő és földművelőszövetkezet tekintették meg. Est előadás és vita követte a magyarországi szövetkezeti mozgalomról.

